

נריה בר:
"רק בהתחלה מגששים באפלה ורוצים לדעת!"

לפני שלוש שנים, במשך שנה אחת, יצא לאור השבועון המיועד לציבור הגדול ביותר בישראל. הורים היה מיועד לכל מי שהוא הורה. השבועון ניסה לענות על כל מאות ואלפי השאלות שאנחנו, ההורים, שואלים את עצמנו מדי יום ביומו. אבל לא די הורים קנו את הורים, והשבועון נאלץ להפסיק את הופעתו. עכשיו, אחרי הפסקה של שלוש שנים, מתכננת עורכת הורים, נריה בר, להוציא את השבועון מחדש. מה יש עכשיו שלא היה אז, לפני שלוש שנים. שאלתי את נריה בר.

בעיקר השתנה המצב הכלכלי. נפח הפירסום גדל וזה, כידוע, עוזר להוצאת עיתון, ואני מאמינה שגם המודעות של הקהל לנושא גדלה.

איך את יודעת?
 לפי מיספר הספרים על הורות היוצאים לאור וגם נמכרים, יש צמא גדול בשטח הזה. לכל הורה יש בעיות, כל הורה רוצה תשובות, ועיתון כמו הורים נועד לספק את התשובות האלו.

האם "הורים" של 1987 יהיה בדיוק אותו העיתון שיצא לפני שלוש שנים?

באופן בסיסי. כן, מה שישתנה זה ההתייחסות שלנו לגיל הילדים. כלומר, היום ברור לנו שמי שמעוניינים ביותר עיצות ובמידע זה הורים לילדים בגיל הרך. הורים לילדים בני 13, 14 כבר יודעים את הכל, או שהם כבר מיואשים מלנסות לשנות דברים אצל הילדים שלהם. עיקר הבעיה בהורות היא בהתחלה, כשעוד מגששים באפלה ורוצים בעזרה.

במה תעסקו, בעיקר?
 בכל הבעיות של ילד נורמלי, החי במישפחה נורמלית. פסיכולוגיה, חינוך, בריאות, התמודדות בחיי יום יום, תזונה נכונה, הרגלי-קריאה, מילוי שעות-הפנאי...
ולא תעסקו בכלל בילדים חריגים?

הורים

לא יהיו סיפורים עצובים על ילד מיסכן שחלה במחלה חשוכה מרפא. אמנם היו פניות מהורים להתעסק גם בבעיות של הילדים החריגים, אבל החלטנו שבדרך-כלל החריגים מקבלים איוה טיפול, הכוונה, עזרה, מי שלא מקבל כלום זה רווקא הילדים שלאאורה אין להם שום בעיות, וגם להורים שלהם אין בעיות חריגות.
או למה הם צריכים בכלל מידע?
 כי הילד הנורמלי לא תמיד הולך לישון, ולא תמיד ישן כל הלילה, ולא תמיד רוצה לעשות נסיון, ולא תמיד רוצה לאכול אוכל בריא, וההורים רוצים לדעת אם גם אצל אחרים זה כך, ואם אפשר לעשות משהו.
ואין לך איוה פחד להוציא שוב עיתון שנסגר לפני שלוש שנים?
 פחד יש, אבל המומחים אמרו שאפסיק לדאוג לכסף, ואתחיל להתעסק בעריכה בלבד. (דניאלה שמי)

שושנה בהט:
"כל מי שמכבד את עצמו מדבר על חלופות!"

המילה הכי משומשת בימים אלה היא "חלופה". זה התחיל אומנם כ"חלופה ללבאי", אבל מהר מאוד התחיל כל מי שמכבד את עצמו להכניס את המילה לכל מיספט שלישי בשיחה. מתי נולדה המילה הזאת? מה מירושה המדוויק? למה פרצה לשפה רק עכשיו? שאלתי את המזכירה המדעית של האקדמיה ללשון העברית בירושלים, שושנה בהט.

האם אתם המצאתם את המילה?
 לא. אנחנו המצאנו את המילה "לחלופין", ובאמת משתמשים בה כבר שנים. לחלופין פירושו לכרירה, כלומר, יש דבר אחד, ואם הוא לא בא בחשבון, מציגים משהו לחלופין.

למה אתם המצאתם את המילה?
 לא. אנחנו המצאנו את המילה "לחלופין", ובאמת משתמשים בה כבר שנים. לחלופין פירושו לכרירה, כלומר, יש דבר אחד, ואם הוא לא בא בחשבון, מציגים משהו לחלופין.

למה אתם המצאתם את המילה?
 לא. אנחנו המצאנו את המילה "לחלופין", ובאמת משתמשים בה כבר שנים. לחלופין פירושו לכרירה, כלומר, יש דבר אחד, ואם הוא לא בא בחשבון, מציגים משהו לחלופין.

לשון

ואיך נוצרה המילה "חלופה"?
 אני חושבת שהיא נוצרה כדי להיות היחיד של "לחלופין".
והפירוש המדויק של חלופה הוא אלטרנטיבה?
 במילון אבן-שושן, בכרך המילואים, מופיעה המילה "חלופה", ולידה כתוב: "ברירה, אחת מכמה אפשרויות, אלטרנטיבה".
ממתי מופיעה המילה "חלופה" במילון?
 אני לא יודעת במדויק, אבל אם היא מופיעה אצל אבן-שושן, אפילו בכרך-המילואים, סימן שזה כבר עניין של כמה שנים.
איך את מסבירה את העובדה שרק עכשיו היא ממש נכנסה לשפה?
 אין לי תשובה מדויקת על כך. אני מניחה שבגלל הלבאי היא התחילה להיות בשימוש רב, ועכשיו משתמשים בה כולם, בכל מקום. במקום אלטרנטיבה. (דניאלה שמי)

גד מנס:
"שיעשו מישאל ויברו מה רוצים התלמידים!"

שנת-הלימודים תשמ"ח התחילה השבוע. למישרדה"ח חינוך יש תוכניות גדולות לגבי שנת-הלימודים החדשה. למנהלי בתי-הספר יש תוכניות ובוודאי תיקוות. ולכל מי רה יש תוכניות לגבי הכיתה שלו. מעניין אם מישאו שאל את התלמידים עצמם מה הם היו רוצים לראות בבתי-הספר. מה הם היו רוצים לשפר, איפה הם חושבים שהם לא מקבלים די, שאלתי את גד מנס, תלמיד כיתה ו' בבית-ספר תל-נורדוי בתל-אביב, איזה שינויים היה רוצה לראות בבית-הספר שלו השנה, אילו היו מתייעצים איתו.

אני הייתי רוצה שיהיה יותר ספורט בבית-הספר, ואני לא מתכוון רק לשיעורי-ספורט, אלא לתחרויות. בשנה שעברה, למשל, הבטיחו לנו כל מיני תחרויות-ספורט, אבל ביטלו את כולן.

מה עוד?
 הייתי רוצה שנלמד גם דברים שלא שייכים לתוכנית הלימודים של משרד-החינוך. היה נחמד אילו היו עושים מישאל בכיתה, וכשהיה מתברר שיש איוה נושא שמעניין את כולם, היו מוסיפים אותו לתוכנית-הלימודים.

הייתי גם שמח אילו היו מלמדים דברים מסויימים באופן יותר מוחשי. למשל, כאשר מלמדים גיאוגרפיה, ואנחנו לומדים על ארץ מסויימת, אם היו מראים לנו סרטים מהארץ הזאת, או יומני חדשות או כל דבר שהוא לא רק לקרוא בספר. נדמה לי שגם היינו זוכרים יותר טוב.

יש עוד משהו שהיית רוצה שישנו?
 הייתי רוצה שכולם יידעו שההפסקה היא חלק חשוב

חינוך

מהלימודים, ולכן אני חושב שצריך להקדיש הרבה מחשבה לחצרות בתי-הספר. שיהיו נקוות, מסודרות, ושהיו בהם מה שי יותר אמצעים למישחק, כמו סלים לכדורסל, שערים לכדורגל, אולי אפילו נדנדה לקטנים, וכל דבר אחר שיכול לתת גירוי למישחק.
מה עם המורות שיש לכם? היית רוצה רק מורות צעירות או רק מבוגרות, או בכלל סוג מסויים של מורות?
 יש לנו מורות מכל סוג, וזה נראה לי בסדר. מה שאין, ואני חושב שזה דווקא יכול לתרום, זה מורים ממין זכר.
אתה שמח לחזור ללימודים?
 ככה-ככה. יש דברים שאני שמח לחזור אליהם, ויש דברים שלא. אבל בסך הכל ילדים צריכים ללמוד. או לומדים. (דניאלה שמי)